

Mál nr. 102/2018**M og
V v. ábyrgðartryggingar G****Maður slasaðist þegar trappa rann undan honum 1.4.2016.****Gögn.**

Málskot móttakið 21.3.2018 ásamt fylgiskjölum.
Bréf V, dags. 9.4.2018 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

M var í vinnu hjá G og var að koma fyrir veggjaplötu, sem var 80x60 cm á hæð og átti neðri brún hennar að vera í 255 cm. hæð. M notaði áltröppur við verkið en mesta hæð hennar var 132 cm. M missti jafnvægið og féll utan í vegg á bak við hann og lenti síðan í gólfinu. Í gögnum málsins kemur fram að M var vanur byggingarvinnu. Vinnueftirlit ríkisins rekur orsök slyssins til þess að búnaður sá sem M notaði hafi verið ófullnægjandi og gefur m.a. þau fyrirmæli um úrbætur að notaður verði viðeigandi staðlaður búnaður þegar unnið sé í hæð. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns G og telur að G hafi ekki tryggt nægjanlegar öryggisráðstafanir og vísar m.a. til laga nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum og viðeigandi reglugerða varðandi það verk sem M vann að í umrætt sinn.

V hafnar bótaskyldu og telur að óhappatilvik og/eða gáleysi M hafi verið að ræða og ósannað að slysið megi rekja til atriða sem G bar ábyrgð á. V mótmælir því að skýrsla Vinnueftirlitsins verði lögð til grundvallar til þess sé hún of rýr og efnislítill. Þá bendir V á að G haldi því statt og stöðugt fram að M hafi staðið til boða að nota annan búnað en hann notaði þegar slysið varð. Þá vísar V til þess að M hafi mikla reynslu í byggingarvinnu og hann hafi þurft að huga að því hvaða búnað hann notaði við framkvæmd þess verks sem hann var að vinna enda haft reynslu og þekkingu til að gera það. Þá bendir V á 26. gr. laga nr. 46/1980 um skyldu starfsmanna til að bregðast við telji þeir öryggi sínu stefnt í hættu vegna vanbúnaðar á vinnustað. Til vara krefst V þess að M verði látin bera hluta tjóns síns sjálfur vegna stórkostlegs gáleysis, sbr. 23. gr.a skaðabótalaga nr. 50/1993.

Álit.

Álit Vinnueftirlitsins um orsakir slyssins er afdráttarlaust og ekki er á það fallist að skýrsla þess verði ekki lögð til grundvallar. Skv. niðurstöðu Vinnueftirlitsins var orsök slyssins aðallega vegna þess að búnaður sá sem M notaði í umrætt sinn hafi verið ófullnægjandi. Ekkert er fram komið í málinu sem hnekkir því mati Vinnueftirlitsins og engin gögn hafa verið lögð fram sem sýna fram á að M hafi staðið annar búnaður til boða í umrætt sinn. Þar sem búnaður sá sem M var fengið til að framkvæma verkið var ófullnægjandi ber vinnuveitandi sakarábyrgð á því og á M rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu G hjá V. Ekki eru efni til að láta M bera hluta tjónsins sjálfan á grundvelli 23. gr. a. skaðabótalaga nr. 50/1993.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu G hjá V.

Reykjavík 8. maí. 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögmaður.

Jón Magnússon lögmaður.